

Vlaams
Parlement

vergadering **C8 – LEE1**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 5 oktober 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over invasieve exoten - 2366 (2009-2010)	3
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het optreden van de OVAM versus ReCell/vzw EMO inzake de inzamelactie van gsm-toestellen - 2388 (2009-2010)	6
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de controles van de OVAM - 2405 (2009-2010)	9
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over subsidies om de scheiding van het hemel- en afvalwater bij bestaande woningen te versnellen - 2536 (2009-2010)	10
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de plannen tot wijziging van het milieuconvenant 2008-2013 - 2407 (2009-2010)	
Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het eenzijdig wijzigen van de samenwerkingsovereenkomsten 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling' - 83 (2010-2011)	12
Vraag om uitleg van de heer John Crombez tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de timing en de stand van zaken met betrekking tot bijkomende maatregelen voor de bescherming van de permanente kustpoldergraslanden in Vlaanderen en de uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 27 maart 2009 - 2479 (2009-2010)	16

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over invasieve exoten - 2366 (2009-2010)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, het grote publiek is er zich niet van bewust dat de verspreiding van exotische planten in de natuur problemen kan veroorzaken. De meeste invasieve soorten worden geïntroduceerd als sierplant, maar 'ontsnappen' uit tuinen, parken en siervijvers en verstoren ecosystemen door het verdringen van inheemse soorten. In België maken sierplanten maar liefst minstens 80 procent uit van de invasieve planten die op de zwarte lijst staan. Minister, ik herinner u ook aan mijn eerdere vragen over de exoten in onze waterlopen.

De kostprijs voor de bestrijding van de waternavel, de waterteunisbloem en het parelvederkruid is nu al aanzienlijk maar noodzakelijk. Deze planten tasten immers de waterbergende en waterafvoerende capaciteit van onze waterlopen aan. Recent werd het communicatieproject Alternatives for Invasive Alien Species (AlterIAS) voorgesteld. Het project, dat nog loopt tot 2014, richt zich op voorlichting van de tuinbouwsector over invasieve planten. Dit gebeurt door sensibilisatieacties en preventieve maatregelen om de introductie van deze planten in tuinen, parken en groene ruimten en langs wegen, spoorwegen en waterlopen te beperken. Dit project wordt uitgevoerd in heel ons land.

Het AlterIAS-project strekt zich uit over heel het Belgische grondgebied en wordt gecoördineerd door de universiteit van Luik, Gembloux, het Proefcentrum voor Sierteelt van Destelbergen en de federale overheidsdienst Volksgezondheid. Het wordt mee gefinancierd door de Europese Commissie in het kader van het LIFE+-programma en door de regionale administraties belast met milieubeheer. Voor Vlaanderen is het Agentschap voor Natuur en Bos als partner betrokken.

In België worden invasieve planten geclassificeerd in een systeem met een zwarte lijst en een bewakingslijst, ook wel de grijze lijst genoemd. De zwarte lijst omvat soorten die het milieu zwaar belasten. Deze soorten zijn over het algemeen erg problematisch in België en in andere Europese landen, en zijn goed gedocumenteerd in de wetenschappelijke literatuur. Ze vormen een bedreiging voor de biodiversiteit en voor ecologisch waardevolle gebieden. Op de zwarte lijst staan soorten zoals Japanse duizendknoop, reuzenberenklauw, Amerikaanse vogelkers en rimpelroos.

De bewakingslijst omvat soorten met een beperkte of onbekende milieu-impact. Sommige soorten worden als zeer invasief beschouwd in onze buurlanden, maar lijken nog niet problematisch te zijn in België. Zo wordt de vlinderstruik als invasief beschouwd in bepaalde landen, maar in België blijkt deze struik momenteel enkel in verstoorde habitats aanwezig te zijn, maar nog niet in biologisch waardevolle sites.

Sommige invasieve planten kunnen ook leiden tot problemen voor de volksgezondheid. Het sap van de bekende reuzenberenklauw kan zware brandwonden veroorzaken. Het stuifmeel van de alsemambrosia is zeer allergeen en veroorzaakt hooikoorts. In Frankrijk blijkt 10 procent van de bevolking er gevoelig voor te zijn. Gelukkig is deze laatste soort niet wijdverspreid in België.

Minister, bent u zich bewust van de groeiende problematiek van de invasieve exoten? Op welke wijze is het Agentschap voor Natuur en Bos bij het AlterIAS-project betrokken?

Welke initiatieven worden er ondernomen om de verspreiding van invasieve exoten tegen te gaan? Zijn bijkomende acties, bijvoorbeeld een verkoopverbod of een bestrijdingsverplichting, noodzakelijk?

Het AlterIAS-project richt zich hoofdzakelijk op de professionele sector. Hoe wordt echter de ruime bevolking geïnformeerd over de gevaren en problemen van deze exoten?

Wat is de kostprijs op jaarbasis voor de bestrijding van exoten in onze waterlopen? Hoe evolueerde die de afgelopen jaren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Uiteraard is deze problematiek me bekend. De aanpak van invasieve exoten is als prioriteit opgenomen in de beleidsnota Leefmilieu 2009-2014. Deze problematiek zal ook aan bod komen in de beleidsbrief 2011. Die is daar expliciet als werkpunt in opgenomen.

De bestrijding van invasieve exoten vormt immers een belangrijk aspect van het hedendaagse soortenbeleid. In mijn beleidsnota staat dat er een beheerregeling zal worden uitgewerkt voor invasieve waterplanten. Dat is operationele doelstelling 22. Een ontwerpversie van deze beheerregeling werd ondertussen door mijn diensten uitgewerkt.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft zitting in de stuurgroep van AlterIAS en cofinanciert dit project.

Om de verspreiding van invasieve exoten tegen te gaan, werken mijn diensten in eerste instantie aan een ontwerpversie van beleidsvisie over de algemene aanpak van exoten. Hieruit zal blijken welke acties nodig zijn om de verspreiding van exoten tegen te gaan.

Mijn diensten werken ook een ontwerpversie van beheerregeling uit voor de aanpak van invasieve waterplanten. Dit is een belangrijke stap naar een duidelijk omschreven actie voor het bestrijden van een bepaalde groep van invasieve exoten en ook een leerschool voor toekomstige beheerregelingen. Verder zijn mijn diensten momenteel actief in twee door Europa gesubsidieerde projecten. Enerzijds is er het door u genoemde AlterIAS-project. Anderzijds is het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie ook verantwoordelijk voor het INTERREG IV A-project 'Invasieve Exoten in Vlaanderen en Zuid-Nederland'. Via dit project werken 24 partners, zowel uit Vlaanderen als uit Zuid-Nederland, samen aan een grensoverschrijdende aanpak van die invasieve planten en dieren.

In het kader van dit project wordt in de eerste plaats een efficiëntere bestrijdingstechniek ontwikkeld, en dat voor vier soorten. Het gaat om de grote waternavel, de stierkikker, de Amerikaanse vogelkers en de zomerganzen. Die techniek wordt meteen ook toegepast in de praktijk. De gevalstudies zijn zo gekozen dat ze gelinkt zijn aan verschillende types. Er is een waterplant, een amfibie, een boom en een watervogel. Ook met de stand van de invasie van die soorten wordt rekening gehouden.

Verwacht wordt dat in de testfase van de bestrijdingstechniek binnen een aantal gekozen testgebieden een duidelijke vermindering of zelfs verwijdering zal optreden van deze soorten. Nadat de testfase is doorlopen, zal een opschaling plaatsvinden. Die aanpak moet ervoor zorgen dat andere en nieuwe gevallen van invasieve exoten worden voorkomen.

Ten slotte vormen de kennisuitwisseling tussen deelnemende organisaties en andere relevante actoren, en de communicatie naar een breder publiek belangrijke onderdelen van dit INTERREG-project. Voor meer informatie verwijs ik u graag door naar de website van dit project: www.invexo.be.

Ook de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) volgt de problematiek van invasieve exoten in de onbevaarbare waterlopen nauw op. De prioriteit wordt gegeven aan de invasieve exoten met de grootste negatieve impact op afvoer, waterkwaliteit en biodiversiteit: grote waternavel, waterteunisbloem en parelvederkruid. Voor deze drie soorten werd een intensieve bestrijding opgestart.

In eerste instantie werd geopteerd voor een machinale bestrijding. Deze aanpak was echter onvoldoende om het probleem onder controle te krijgen. De VMM, afdeling Operationeel

Waterbeheer, startte daarom in de zomer van 2009 met een vernieuwde intensieve bestrijdingscampagne met de betrokken aannemers in de vorm van een resultaatsverbintenis en dit met een looptijd van 3 jaar.

Concreet wordt gewerkt volgens het principe dat aannemers pas worden betaald als ze er effectief in slagen de hoeveelheid exoten in de waterlopen te beperken tot de minimumdrempel aangegeven in het bestek. In Oost-Vlaanderen werd deze aanpak onder meer toegepast op de Caelene, Lieve, Brakeleiken, Klein Brakeleiken en Kalkense Vaart; in Antwerpen onder meer op de Kleine Nete, Aa en Marke; in Limburg onder meer op het Schulensmeer.

Uit de tussentijdse resultaten blijkt de aanpak succesvol te zijn. Alle grote broeihaarden zijn verdwenen. Door ook de komende 2 jaar de intensieve bestrijding voort te zetten, wil ik de eerste categorie waterlopen nagenoeg volledig vrij krijgen van grote waternavel, waterteunisbloem en parelvederkruid.

Wat bijkomende acties betreft zoals een verkoopverbod of een bestrijdingsverplichting, wordt geopteerd die uit te werken via het instrument van de beheerregeling. Artikel 28, paragraaf 2, van het Soortenbesluit geeft aan welke maatregelen kunnen worden genomen. Als het gaat over invasieve soorten, betekent dit het beperken of verbieden van het onder zich hebben, het vervoeren, het verhandelen of het ruilen, te koop of in ruil aanbieden van specimens of eieren van de soorten in kwestie.

Voor elk specifiek geval zal worden afgewogen of een handelsverbod of een bestrijdingsverplichting aangewezen is en of er zich mogelijkheden aanbieden om een handelsverbod in de beheerregeling op te nemen.

Uit overleg met de sector – onder andere het Algemeen Verbond van de Belgische Siertelers en Groenvoorzieners (AVBS), het Proefcentrum voor Sierteelt (PCS), AVEVE en de Belgische Tuincentra Vereniging (BTV) – bleek dat zij geen bezwaren maken tegen het voorgestelde handelsverbod en dat zij de voorgestelde acties binnen de beheerregeling positief evalueerden. Ik heb nu het advies ingewonnen van de Minaraad en de Raad van State over de voorgestelde maatregelen in het ontwerp van beheerregeling.

Vanwege de betrokkenheid van burgers, tuincentra, belangenorganisaties en natuurwerkgroepen bij het ontstaan van invasief gedrag en bestrijding van exoten, wordt gestreefd naar een grote herkenbaarheid van de projecten AlterIAS en Invexo. Beide projecten trachten daarvoor ook samen te werken. Hiertoe zijn onder meer enkele websites ontwikkeld, die ik al vernoemde. Ook AlterIAS heeft een website. Het brede publiek wordt bereikt via diverse media; bestuurders en ambtenaren via veldbezoeken. Tot slot zal het Invexo-project afsluiten met een grootschalig symposium waar de resultaten en suggesties voor een verdere aanpak zullen worden voorgesteld.

De voorbije jaren werd in eerste instantie ingezet op een machinale verwijdering met een bijkomende manuele nazorg. De jaarlijkse kostprijs daarvoor lag rond de 200.000 euro voor alle waterlopen eerste categorie. De vernieuwde intensieve bestrijdingscampagne in de vorm van een resultaatsverbintenis zal over een periode van 3 werkingsjaren voor de onbevaarbare waterlopen eerste categorie afgerond 2,4 miljoen euro kosten. Ik heb geen gegevens over de kostprijs van de bestrijding van invasieve exoten op waterlopen van tweede en derde categorie. Het richtcijfer voor de eerste categorie geeft aan dat het veel geld kost.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, preventie is goedkoper dan bestrijding. Sommige exoten houden risico's in, niet alleen voor ons ecosysteem, maar mogelijk ook voor de gezondheid van dier en/of mens.

Ik onthoud uit uw antwoord dat voor wat betreft exoten in onze waterlopen de efficiëntie ongetwijfeld zal worden verhoogd door een resultaatsverbintenis voor de uitvoering van de

werken en dat u tevens nog een aantal bijkomende acties en preventiemaatregelen aankondigt om deze materie onder controle te houden, waarvoor dank.

Ik veronderstel dat het geen probleem is dat ik de schriftelijke tekst ontvang die mij een meer gedetailleerd beeld geeft van uw antwoord.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb nog een aanvulling. U hebt in het antwoord gehoord dat wij alles doen wat we kunnen, maar productnormering of een verbod van invoer, hebben we spijtig genoeg zelf niet in handen.

De heer Bart Martens: Minister, misschien kunnen we van het Europese voorzitterschap nog gebruik maken om in het kader van het Internationaal jaar van de Biodiversiteit dit op de agenda van de Milieuraad te krijgen. Veel invasieve soorten komen ook binnen bijvoorbeeld via ballastwater van schepen. Het is een permanente zorg om de wetgeving van de International Maritime Organization (IMO), die dat allemaal reguleert, dermate aan te scherpen dat bijvoorbeeld ballastwater niet ongezuiverd in kustwateren kan worden gelost. Aan deze problematiek zijn heel veel aspecten verbonden die op internationaal niveau zouden moeten worden aangepakt. Productnormering is dan weer een federale bevoegdheid, maar zou ook Europees kunnen worden aangepakt. Die zaken kunnen we nu tijdens het voorzitterschap op de agenda van Europa zetten, mochten ze er nog niet op staan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het optreden van de OVAM versus ReCell/vzw EMO inzake de inzamelactie van gsm-toestellen - 2388 (2009-2010)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) heeft onwettige praktijken vastgesteld bij de inzamelactie van oude gsm's ten voordele van het World Wildlife Fund (WWF). De OVAM schoot stevig in actie. Een dossier lastens ReCell blijkt overgemaakt te zijn aan de afdeling Milieu-inspectie. Aan veertien Vlaamse gemeentebesturen werd per vermanende brief gevraagd de inzamelacties te stoppen of 'gepast bij te sturen'. Verder is er een proces-verbaal opgemaakt tegen onder meer gsm-producent Samsung, en via het departement Leefmilieu werd ook de politiezones gevraagd niet deel te nemen aan de inzamelacties.

Sinds 3 jaar organiseert de vzw EMO dit soort inzamelacties van oude gsm's ten voordele van goede doelen. Dit jaar is het de beurt aan het WWF. Per exemplaar ontvangt de natuurorganisatie een som geld van het Nederlandse ReCell, een organisatie van inzamel- en recycleerprogramma's. Het geld – wellicht een 50.000 euro – gaat dan naar projecten van het WWF.

Bij vzw EMO spreekt men nu over 'kafkaïaanse toestanden'. "OVAM is terecht streng inzake milieuproblematiek, maar nu gaat hun regelgeving té ver", zegt de EMO-directeur. Minister, waar hebben we dat de voorbije dagen nog gehoord? Hij zegt verder: "ReCell beschikte steeds over de nodige kennisgeving, maar eind vorig jaar is die vervallen. In Vlaanderen moet je daar maar zelf achter komen. Had OVAM tijdig ReCell verwittigd, dan had het probleem zich nooit voorgedaan. Meer nog: sinds vorige week is de melding weer aangevraagd. Maar die ligt nu te verkommeren op het bureau van de verantwoordelijke bij OVAM. Hij is momenteel met vakantie en is blijkbaar de enige die groen licht mag geven. Hopelijk komt hij snel terug, zodat we deze miserie kunnen doorspoelen."

Minister, hoe evalueert u deze situatie? Waarom reageert de OVAM zo stevig en met diverse acties, terwijl er slechts sprake is van een kleine administratieve onvolmaaktheid in hoofde van ReCell? Het gaat trouwens slechts over een melding. Eerder was deze organisatie steeds in orde, maar recent – zonder verwittiging vanuit de OVAM – is de melding verlopen. Bent u niet van mening dat dergelijke inzamelacties, gekoppeld aan een goed doel, een hoge respons hebben en daardoor oud materiaal uit vergeten hoekjes halen en dus globaal als zeer positief te beoordelen zijn? Waarom dan geen minnelijke benadering van zo'n dossier? Het betreft hier toch geen vermoeden van milieucriminaliteit? Heeft de OVAM dan geen andere cruciale dossiers om tijd en energie aan te wijden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, u hebt gelijk dat er de laatste jaren tal van initiatieven zijn ontstaan om oude, kapotte of onbruikbare gsm's in te zamelen. Met de opbrengst worden inderdaad projecten of initiatieven voor het goede doel gefinancierd.

De OVAM staat positief tegenover dergelijke inzamelingen voor het goede doel, maar is terecht bezorgd over het correcte verloop van de inzameling en vooral de verwerking van de afvalstoffen. Net zoals elke andere afvalstoffeninzameling moeten ook deze acties voldoen aan de afvalstoffenwetgeving. Je kunt moeilijk voor de ene een uitzondering maken en voor de andere niet.

Reeds vanaf januari 2008 zit de OVAM met EMO Foundation en ReCell rond de tafel om de inzamelacties correct te laten verlopen. ReCell heeft zich toen volledig in regel gesteld: de organisatie heeft een erkenning als overbrenger aangevraagd voor de inzameling van afgedankte gsm's en er werd een kennisgeving aangevraagd voor de uitvoer van gsm's, geldig tot december 2009. De verwerking en het hergebruik voldeden aan alle vereisten en de verwerkingsresultaten werden gerapporteerd aan Recupel.

Mijnheer Reekmans, u citeert een uitspraak uit een krantenartikel. De huidige inzamelactie waarvan sprake in dat artikel ten voordele van het WWF was in eerste instantie niet gepland met ReCell, maar met een andere organisatie die met geen enkele bepaling van de Vlaamse afvalwetgeving in orde was. Het klopt dat daarop de OVAM fel heeft gereageerd. De reactie leidde uiteindelijk tot stopzetting van de samenwerking met deze firma en tot samenwerking met ReCell, dat wel over een erkenning beschikt voor het inzamelen van gsm's in Vlaanderen. Maar ondertussen was die goedgekeurde kennisgeving al verstreken.

Voor alle duidelijkheid, het gaat hier niet over een melding, zoals in het artikel staat, maar over een goedgekeurde kennisgeving conform de Europese verordening. Het gaat over een kennisgeving voor de uitvoer van die gsm's. Een kennisgeving wordt altijd goedgekeurd voor maximaal 1 jaar. Er wordt nooit verwittigd dat de kennisgeving afgelopen is, want in de goedkeuring staat de einddatum duidelijk vermeld. Dat gebeurt trouwens ook niet voor andere vergunningen of in andere landen.

Tot nu toe heeft de OVAM nog geen nieuwe kennisgevingsaanvraag ontvangen. De OVAM heeft in augustus een vraag tot informatie ontvangen die binnen de 3 werkdagen werd beantwoord, mijnheer Reekmans. We kunnen dan ook moeilijk spreken over "verkommeren op een bureau", zoals u het in de schriftelijke neerslag van uw vraag verwoordt.

Wanneer de kennisgevingsaanvraag bij de OVAM ingediend wordt, zal de OVAM die met spoed behandelen.

Uit wat ik net allemaal heb gezegd, blijkt duidelijk dat het artikel niet volledig in overeenstemming is met de feiten. Ik heb ook zelf het initiatief genomen om een verzoeningsvergadering te beleggen tussen de OVAM enerzijds en de vzw EMO Foundation en Recell anderzijds. Deze vergadering was zeer constructief. Er werden afspraken gemaakt om de inzameling te laten verlopen volgens de wetgeving.

De conclusie is dus dat de OVAM en ikzelf zeker positief staan ten opzichte van deze acties voor het goede doel, maar natuurlijk altijd op voorwaarde dat er voldaan wordt aan de milieuvoorwaarden, om zo illegale dumping te vermijden. Ook dat is een zorg die in deze commissie al vaak aan bod is gekomen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt gelijk wanneer u zegt dat u geen uitzonderingen maakt. Wat de prioriteit en de omvang van dit probleem betreft, vraag ik me af of de OVAM zich daar wel mee moet bezighouden. De OVAM heeft momenteel wel andere katten te geselen en heeft wellicht andere dossiers op haar bureau liggen met veel langere wachttijden.

In dit geval moet men er sowieso op voorhand van uitgaan dat er geen sprake is van een of andere vorm van milieucriminaliteit. Het ging wel degelijk om een vergetelheid, over een fout. U hebt die met spoed behandeld, maar u hebt niet geantwoord op mijn laatste vraag. Blijkbaar was er maar één ambtenaar die daarover mocht beslissen. Aangezien die ambtenaar met vakantie was, kon dat dossier niet worden behandeld. Ik hoop dat een organisatie als de OVAM voldoende personeelsflexibiliteit heeft zodat een dossier in een dergelijk geval door een andere ambtenaar kan worden behandeld.

U kunt zeggen dat wat in de pers staat, niet klopt. Als parlementslid moet ik de media nauwlettend volgen om deze dossiers aan te kaarten. Ik kan me dan ook alleen baseren op wat ik heb gelezen. In de pers stond expliciet het verhaal van die ambtenaar met verlof. Het feit dat ik deze vraag hier vandaag moet stellen, bewijst op zich al dat de OVAM haar prioriteiten zou moeten kennen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het gaat om een Europese verplichting. U zegt dat ik niet heb geantwoord op de vraag van die ambtenaar die met verlof was. Ik kan alleen maar zeggen dat er binnen de 3 werkdagen een antwoord is geformuleerd. Dat is een heel snelle afhandeling. Ik zie dan ook niet in waar het probleem zit.

De heer Bart Martens: Mijnheer Reekmans, het is inderdaad een uitvoering van de Europese verordening over het overbrengen van afvalstoffen. Wij hebben dan ook niet te kiezen welke regels we hier toepassen. Het gaat om Europese regels die de OVAM ook en correct moet toepassen.

We stellen spijtig genoeg ook vast dat er zeer weinig gsm's effectief worden ingezameld. We hebben eergisteren tijdens het werkbezoek van de interparlementaire commissie aan Umicore gehoord dat wereldwijd maar 1 tot 2 percent van de gekochte gsm's selectief wordt ingezameld en gerecycleerd. Als je weet dat er dit jaar alleen al wereldwijd een miljard gsm's bij komen, dan is dat een zeer bedroevend inzamelresultaat. Bovendien zitten in een gsm zeer waardevolle metalen waarvan de voorraden schaars worden. De inzameling en recycling van die apparaten heeft dus wel degelijk een serieus milieuvoordeel.

We zien spijtig genoeg nog altijd heel veel van die elektronische afvalstromen buiten Europa gaan waar maar enkele van de waardevolle metalen, zoals goud, uit de gsm's worden gehaald met een heel laag rendement. Het is dus wel degelijk van belang om die stromen goed in kaart te brengen om er zeker van te zijn dat ze met een hoge efficiëntiegraad en op een milieuvriendelijke manier kunnen worden gerecycleerd.

Het werk dat op de plank ligt, is ervoor te zorgen dat er binnen de WEEE-directive (Waste Electrical and Electronic Equipment Directive), de Europese richtlijn over afval van elektrische en elektronische apparaten, een inzameldoelstelling komt voor alle elektrische en elektronische apparaten, maar ook per subcategorie. Waarom zouden we ook niet alleen voor gsm's bijvoorbeeld een bepaalde inzameldoelstelling formuleren zodat de invoerders en producenten systemen van selectieve inzameling kunnen opzetten? Dat gebeurt nu ook met

de batterijproducent via BEBAT. We zouden afzonderlijke officiële inzamelkanalen voor gsm-toestellen kunnen creëren zodat de stocks van apparaten bij mensen thuis kunnen worden ingeleverd met het oog op een milieuvriendelijke verwerking.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, u hebt absoluut gelijk dat we die Europese regelgeving moeten volgen. Toch pleit ik ervoor dat dergelijke overtredingen door een administratieve fout in de toekomst minnelijk zouden worden geregeld door de diensten van de OVAM. Minister, u moet toch toegeven dat de OVAM er in dit dossier zeer stevig en buiten proportie ten aanzien van het probleem in is gevlogen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de controles van de OVAM - 2405 (2009-2010)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, collega's, tijdens de voorbije zomer vernam ik van een aantal intercommunales dat de OVAM een gecoördineerde controle van de opslag van elektrische en elektronische apparaten (AEEA) heeft opgezet bij containerparken in heel Vlaanderen. Daarbij werden tal van pv's opgemaakt. Heel wat containerparken passen een recente wijziging van een bepaling van VLAREA nog niet toe. Bijvoorbeeld tl-lampen vallen onder AEEA en moeten bijgevolg overdekt worden opgeslagen. Voor deze wijziging van VLAREA was op dat moment nog geen sensibiliseringsactie ondernomen. De onaangekondigde campagne van de OVAM heeft dan ook bij verschillende instanties kwaad bloed gezet.

Minister, hoeveel pv's heeft de OVAM opgemaakt van overtredingen bij de opslag van tl-lampen sinds de wijziging van VLAREA op dit punt? Wie heeft het initiatief genomen voor de gecoördineerde actie? Waarom werd niet eerst een informatie- of sensibiliseringsactie over de VLAREA-wijzigingen inzake de opslag van tl-lampen opgezet? Is Recupel op de hoogte gebracht van de gevolgen van de VLAREA-wijzigingen voor de terugnameplicht op tl-lampen? Welke initiatieven zult u nemen om de relaties tussen de OVAM, de Vlaamse milieu-intercommunales en Recupel te verbeteren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De OVAM heeft in 2009 21 containerparken gecontroleerd en in 2010, tot 29 september, 37 containerparken. In 2009 werd 1 proces-verbaal opgesteld, in 2010 waren dat er 24. Alle pv's bevatten meerdere overtredingen tegen de afvalstoffenwetgeving waarvoor de OVAM toezichtsbevoegdheid heeft. Het gaat om overtredingen die als milieumisdrijf werden aangeduid in het Milieuhandhavingsdecreet en de uitvoeringsbesluiten daarvan.

De niet-weerbestedige opslag van tl-lampen werd opgenomen in 17 pv's. De OVAM heeft zelf het initiatief genomen voor deze controles op de containerparken in het kader van haar toezichtsbevoegdheden op de afvalstoffen die onder een aanvaardingsplicht vallen en op de naleving van de sectorale uitvoeringsplannen.

De OVAM houdt toezicht op de inzamelpunten en op de inzamelaars en verwerkers van afgedankte elektrische en elektronische apparaten. De controles gebeuren steekproefsgewijs, dus ook bij de containerparken die fungeren als een van de belangrijkste inzamelkanalen voor AEEA. Ook andere inzamelpunten worden gecontroleerd.

Tl-lampen zijn aangeduid als klein gevaarlijk afval (kga) sinds 13 maart 1991. Deze aanduiding is sindsdien ongewijzigd en is vastgelegd in artikel 5.5.2.1 van VLAREA. Tl-lampen zijn sinds 8 oktober 2004 opgenomen in de lijst van AEEA door de implementatie van Europese richtlijn 2002/96. Deze bepalingen zijn sindsdien niet gewijzigd.

De opslagvoorwaarden op het containerpark voor kga zijn opgenomen in VLAREM. Daar staat: “De opslag van kga gebeurt in een vloeistofdichte gecompartmenteerde container (kga-kluis) of in een gesloten opslaglokaal, overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.” Deze bepalingen zijn sinds 1 augustus 1995 niet meer gewijzigd.

De opslagvoorwaarden voor AEEA bepalen onder meer ‘weerbestendige afdekking’ en werden opgenomen in VLAREA sinds 1 juni 2004. Aangezien de wetgeving niet meer gewijzigd is tijdens de laatste 6 jaar, hebben containerparken voldoende tijd gehad om zich in regel te stellen met de wetgeving.

De aanvaardingsplicht voor gasontladingslampen, inclusief tl-lampen, is de laatste jaren niet gewijzigd. Recupel kent deze bepalingen. Het is de verantwoordelijkheid van de exploitant van het containerpark om ervoor te zorgen dat de uitbating van het containerpark overeenstemt met de geldende wetgeving. Bovendien worden, sinds het van kracht worden van de nieuwe milieubeleidsvereenkomst AEEA op 19 juni 2009, alle gemeenten voor de inzameling van het AEEA op het containerpark vergoed overeenkomstig het ministerieel besluit van 2005. Deze vergoeding omvat ook de kosten verbonden aan het uitbaten en opslaan van AEEA in overeenstemming met de geldende wettelijke bepalingen.

Het ministerieel besluit bepaalt expliciet dat het containerpark moet voldoen aan alle wettelijke bepalingen die van toepassing zijn op de inzameling van die afvalstoffen. Deze bepalingen werden ook overgenomen in het contract dat Recupel met de intercommunales of in bepaalde gevallen rechtstreeks met de gemeenten heeft afgesloten om gebruik te mogen maken van de containerparken voor inzameling van AEEA.

Er is in de nieuwe milieubeleidsvereenkomst voor AEEA voldoende voorzien in mogelijkheden voor overleg tussen alle betrokken partijen. Daarnaast zijn er ook bilaterale overlegmomenten.

Deze zaak is op 30 september besproken tijdens het driemaandelijks overleg tussen de OVAM, Interafval en mijn kabinet. Daar werden afspraken gemaakt over het verhelpen van de vastgestelde overtredingen en de verdere opvolging door de OVAM.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik dank u voor uw duidelijke antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over subsidies om de scheiding van het hemel- en afvalwater bij bestaande woningen te versnellen - 2536 (2009-2010)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, in uw beleidsnota Milieu 2009-2014 staat op bladzijde 25: “De aansluiting van alle woningen op waterzuiveringsinfrastructuur, collectief of individueel, moet worden verzekerd. Op korte termijn zal ik controle- en handhavingsmechanismen en financiële stimuli ontwikkelen voor de correcte aansluiting van de individuele woningen op de waterzuiveringsinfrastructuur. Ik zal na onderzoek voorstellen formuleren over de manier waarop we de scheiding van hemel- en afvalwater bij bestaande woningen kunnen versnellen door subsidies. Niet vervuild hemelwater hoort immers niet in

het aanwezige afvalwaterriool. De gezinnen worden ondersteund bij de aanleg en het onderhoud van een IBA (individuele behandeling van afvalwater).”

Minister, dit dossier is hier al vaker besproken. Op 2 februari stelde de heer Logist u een vraag om uitleg over de financiële stimuli om te komen tot een betaalbare scheiding van hemel- en afvalwater. In uw antwoord juichte u toe dat gemeenten en rioolbeheerders initiatieven nemen voor de financiële ondersteuning van particulieren die op privédomein afkoppelingswerken uitvoeren. Maar vreemd genoeg voegde u daar ook aan toe dat “momenteel specifieke voorstellen om vanuit het Vlaamse Gewest te voorzien in een deel van deze ondersteuning omwille van de budgettaire context niet aan de orde zijn”. Het zou aan de gemeenten en rioolbeheerders zijn om beslissingen te nemen over de financiële en technische ondersteuning van particulieren. De gemeenten hebben overzichten gemaakt van de nodige investeringen. Een exacte telling van het aantal woningen is niet voorhanden.

Aan de heer Sanctorum zei u dat het om een raming gaat van het aantal woningen, en dat u het exacte aantal zou navragen. Op de vragen over de timing kregen we toen geen antwoord.

Bij recente lectuur van de Handelingen over dit onderwerp vielen me de stuitende anomalieën op met de voornemens uit de beleidsnota. Ik wil u daar dan ook een aantal vragen over stellen.

Minister, hoe lang moeten we nog wachten op de controle- en handhavingsmechanismen en financiële stimuli die u in uw beleidsnota op korte termijn hebt aangekondigd?

Kunt u verduidelijken hoe u de controle, de handhaving en de financiële stimuli ziet van de noodzakelijke afkoppelingen van hemel- en afvalwater bij bestaande woningen die zijn gelegen aan wegen met een gescheiden riolering?

Bent u het ermee eens dat de geplande controle, handhaving en subsidiëring van de afkoppeling van hemel- en afvalwater bij particuliere woningen een decretale onderbouw nodig heeft? Zo ja, wat is de stand van zaken bij de opstelling van zo'n decreet?

Welke middelen reserveert u in de begroting van 2011 voor de uitvoering op korte termijn van de aangekondigde plannen uit uw beleidsnota? Of beoogt u de tegenspraak tussen woorden en daden nog langer dan een jaar vol te houden?

Hoe ziet u de uitvoering van de ondersteuning van gezinnen bij de aanleg en het onderhoud van een IBA? Hierbij is het belangrijk te benadrukken dat de kost voor sommige burgers en hun gezinnen bijzonder hoog zal zijn.

Minister Joke Schauvliege: Het blijft een feit dat een correcte scheiding van afvalwater en hemelwater op particulier domein, en uiteraard ook op publiek domein, essentieel is om de reeds gedane en nog uit te voeren investeringen in de afvalwatersanering maximaal te laten renderen. Als het water er niet in komt, kan het moeilijk een rendement opleveren.

Wat betreft de uitwerking van het wettelijk kader, kan ik u meedelen dat op mijn voorstel de Vlaamse Regering in juli het algemeen waterverkoopreglement principieel goedkeurde. Dit reglement bepaalt, naar analogie met de reeds bestaande keuring van de drinkwaterinstallatie, een keuring van de private rioleringen bij nieuwbouw, grondige verbouwingen en bij de heraanleg van een gescheiden riolering op straatniveau. Wat betreft de financiële stimuli kan ik u meedelen dat bij de begrotingscontrole 2010 de Vlaamse Regering 1,8 miljoen euro heeft toegevoegd aan het budget voor de samenwerkingsovereenkomst om een addendum over milieuhandhaving mogelijk te maken. Dit addendum, dat zal gelden vanaf 2011, omvat onder meer de gemeentelijke controle op rioolaansluitingen.

Wat betreft de controle en de handhaving van de afkoppeling bij heraanleg van een bestaande riolering of de aanleg van een nieuwe riolering verwijs ik naar het algemeen waterverkoopreglement. Specifieke financiële stimuli voor de scheiding van afvalwater en hemelwater van bestaande gebouwen worden door het gewest niet gepland. Er wordt echter wel nog steeds, via de samenwerkingsovereenkomst, een subsidie gepland voor de aanleg van

een hemelwaterput en/of infiltratievoorziening bij bestaande gebouwen. In een aantal gemeenten is een financiële of technische ondersteuning door de rioolbeheerder wel gepland. De betrokken burgers worden van deze ondersteuning steeds op de hoogte gebracht naar aanleiding van de geplande rioleringswerken.

De verplichting tot scheiding van afval- en hemelwater is onder meer gepland in de milieuwetgeving. De handhaving op deze bepalingen maakt bijgevolg deel uit van het handhavingsdecreet. Een bijkomende decretale bepaling is dan ook niet noodzakelijk. Een bijkomende subsidiëring voor de afkoppeling van hemelwater en afvalwater is, gelet op de algemene budgettaire context, geen optie.

Zoals hierboven reeds aangehaald, zijn de nodige controle- en handhavingsmechanismen reeds gepland en werd ter ondersteuning van de gemeenten een extra budget uitgetrokken. Wat betreft de aanleg van individuele behandelingsinstallaties (IBA's) heeft de Vlaamse overheid ervoor gekozen om de uitbouw en het beheer van deze installaties maximaal toe te vertrouwen aan de rioolbeheerders. Voor deze collectieve aanpak kan de rioolbeheerder, via het subsidiebesluit voor de aanleg van de rioleringen, een subsidie van 2250 euro per woning krijgen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik ben tevreden te horen dat u hier tijdens het zomerreces aan hebt voortgewerkt. Als oppositie is het onze taak om dit op te volgen, en dat doen we dan ook.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de plannen tot wijziging van het milieuconvenant 2008-2013
- 2407 (2009-2010)

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het eenzijdig wijzigen van de samenwerkingsovereenkomsten 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling'
- 83 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, in principe loopt de samenwerkingsovereenkomst duurzaamheid 2008-2013 over 6 jaar. Eind 2009 voerde de Vlaamse overheid reeds een eenzijdige besparing door waarbij de projectenveloppe lineair met 50 percent werd gereduceerd. Halverwege de looptijd wil de Vlaamse overheid opnieuw een wijziging doorvoeren, zodat een aangepaste tekst 2010-2013 aan de steden en gemeenten kan worden voorgelegd. Dit gebeurt allemaal met een minimum aan overleg met de andere partijen.

Daarbij wordt de mogelijkheid om een deel van de loonsubsidies voor de duurzaamheidsambtenaar naar de projectenveloppe te verschuiven, geschrapt. Tevens verschuiven taken naar het lokale niveau zonder dat daar een degelijke compensatie tegenover staat. Regionale steden worden verplicht tot het opmaken van een gedetailleerde uitwerking van de binnenstedelijke luchtkwaliteit en het opmaken van een actieplan. Terwijl het groenboek Interne Staatshervorming spreekt over planlastvermindering, creëert een andere minister verplichtingen voor de lokale besturen bij.

De gemeenten moeten hun samenwerkingsovereenkomst duurzaamheid en meer plannen realiseren met sterk verminderde middelen. Deze unilateraal opgelegde wijzigingen zijn een streep door de rekening van de deelnemende steden en gemeenten. Net op het moment dat

hun begroting in volle opmaak is, worden hun middelen in stilte en zonder overleg beknot. Als er wijzigingen komen van budgetten, moet dit worden meegedeeld in de periode waarin de budgetten worden opgemaakt.

De Vlaamse overheid kan niet verwachten dat beleidsmatige aanpassingen of wijzigingen in de manier van evalueren rond eind september, het volgende jaar onverwijld door steden en gemeenten worden geïmplementeerd. De lokale overheden lopen dan niet alleen achter op de feiten, in de tussenperiode lopen ze ook nog eens het risico op bepaalde acties afgekeurd te worden. Daarbij komt dat de contracttekst momenteel geen procedure bevat om beroep bij projectaanvragen in te dienen.

Halverwege de rit een overeenkomst van 6 jaar vroegtijdig wijzigen zonder akkoord van beide partijen, getuigt van weinig behoorlijk bestuur. Met het eenzijdig wijzigen van de afspraken pleegt de Vlaamse overheid contractbreuk. Wanneer gemeenten of steden een timing of acties niet halen, worden ze gesanctioneerd. Omgekeerd hebben steden en gemeenten geen middelen om de Vlaamse overheid te dwingen haar eigen termijnen te respecteren.

Minister, waarom ziet u zich genoodzaakt eenzijdig de samenwerkingsovereenkomst aan te passen? Zult u rekening houden met de planning en budgettering van de steden en gemeenten bij het doorvoeren van de wijzigingen? Zult u de aanpassingen met een realistische timing doorvoeren? Hoe zult u de gemeenten nu stimuleren om werk te maken van duurzame ontwikkeling in verschillende thema's, nu hun subsidies sterk dreigen te verminderen? Ik dacht dat dit op 1 oktober bekend moest zijn. Tot nu toe hebben we nog niets vernomen.

Minister, zult u werk maken van een procedure voor het indienen van bezwaren of beroepen tegen beslissingen? Hoe zult u in de toekomst de gemeenten nauwer betrekken bij het opstellen van de samenwerkingsovereenkomst duurzaamheid?

De voorzitter: De heer Reekmans is er nog niet. Minister, ik stel voor dat u toch al antwoordt. De heer Reekmans kan in de repliek aanvullende vragen stellen. Als hij niet tijdig hier geraakt, dan vervalt zijn vraag om uitleg.

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Coppé, ik denk en hoop dat u gerustgesteld zult zijn als u het antwoord verneemt. Het is de bedoeling om een en ander te vereenvoudigen.

De voorgestelde wijzigingen gaan in hoofdzaak om verduidelijkingen van de samenwerkingsovereenkomst. Dit geldt zowel voor de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten, als voor deze met de provincies. Bij de start en de evaluatie over het eerste jaar van de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten merkten we dat bepaalde artikelen niet duidelijk waren voor de gemeenten. Dit is natuurlijk ook niet abnormaal bij een nieuwe overeenkomst.

Daarom werden een aantal verduidelijkingen gaandeweg opgenomen in de handleiding bij de samenwerkingsovereenkomst. Aangezien de handleiding echter juridisch geen bindende waarde heeft, werd voorgesteld om de verduidelijkingen in de overeenkomst zelf op te nemen. Op die manier is de communicatie over wat wordt verwacht van de gemeenten eenduidiger en dus ook duidelijker dan wanneer gemeenten hiervoor verschillende documenten naast elkaar moeten leggen.

Naast de verduidelijkingen werden ook een beperkt aantal nieuwe elementen voorgesteld. De belangrijkste zijn de volgende. De eerste is een forse vereenvoudiging van de rapporteringslast: evaluatie van onderscheidingsniveau op basis van een steekproefsgewijze controle. De tweede is een rapportering riolering op het onderscheidingsniveau van het thema Water. De derde is bijsturing projecten van het thema Energie. De vierde is een voorstel inzake het thema Mobiliteit voor de regionale steden.

Hier wil ik even dieper op ingaan omdat dit ook in de vraag van de heer Reekmans aan bod kwam. Het is niet zo dat de regionale steden verplicht zouden worden om gedetailleerde plannen op te stellen rond luchtkwaliteit. In het voorstel werd het zogenaamde saneringsinstrument opgenomen binnen het basisniveau voor de regionale steden. De reden hiervoor is dat uit onderzoek blijkt dat vooral in de steden met meer dan 50.000 inwoners problemen worden verwacht om de Europese luchtkwaliteitsnormen te halen.

Om deze steden meer bewust te maken van de problematiek is er bewust niet voor geopteerd om de Vlaamse steden en gemeenten juridisch medeverantwoordelijk te stellen voor het halen van de Europese luchtkwaliteitsnormen, zoals dit het geval is in Nederland. Deze beslissing komt juist voort uit de bezorgdheid om extra planlasten voor de steden en gemeenten te vermijden. Het is dus niet zo dat de steden, zoals in Nederland, bij overschrijding van de normen een saneringsplan moeten opstellen.

Aangezien de impact op de luchtverontreiniging voor regionale steden dus een belangrijk aspect is bij de link tussen milieu en mobiliteit, werd voorgesteld dat de steden ook het nodige voorbereidende werk zouden doen voor de bestrijding van de luchtverontreiniging door het verkeer. Maar zoals gezegd, ik wil dit op een positieve manier stimuleren via de samenwerkingsovereenkomst in plaats van met een juridische verplichting zoals in Nederland.

In dat kader zal door mijn diensten een webapplicatie ter beschikking worden gesteld waarmee de regionale steden op een zeer gebruiksvriendelijke en eenvoudige manier kunnen nagaan waar de knelpunten zijn op het vlak van luchtverontreiniging en wat de impact is op de lokale luchtkwaliteit. Voor deze applicatie worden gebruiksvriendelijkheid en eenvoud als een van de belangrijkste doelstellingen vooropgesteld. In functie daarvan zullen de steden bij de ontwikkeling van dit instrument worden betrokken.

Wat verandert er nog? Het herschrijven van het thema duurzame ontwikkeling en kleinere wijzigingen zoals bijkomende projecttypes waarvoor gemeenten projecten kunnen indienen. Ook voor de samenwerkingsovereenkomst met de provincies gaat het, net zoals bij de gemeenten, in de eerste plaats om het verduidelijken van bepaalde passages. Uit de evaluaties over het jaar 2008 bleek heel wat gemeenten niet te voldoen aan de basisbepalingen van de overeenkomst. De inzet van de zeven VTE's per provincie voor de ondersteuning van de gemeenten is dan ook een belangrijk aandachtspunt.

Daarnaast werd ook voorgesteld, naar analogie met de gemeentelijke overeenkomst, het luik projecten Energie bij te sturen. Hoe is het proces tot nu toe verlopen? In maart werd gestart met het herschrijven van de overeenkomst van de gemeenten, in overleg met de VVSG. Ook met de provincies werd tegelijkertijd een onderhandelingsproces gestart voor een aanpassing van de overeenkomst. Hierbij werd afgesproken dat de tekst beperkt zou worden bijgestuurd en dat het voornamelijk om verduidelijkingen zou gaan. Ik wil benadrukken dat het dus niet om eenzijdige aanpassingen van de overeenkomst gaat, zoals sommigen het willen laten uitschijnen.

De VVSG fungeerde van bij de start, zoals bij de andere overeenkomsten, als aanspreekpunt voor de Vlaamse overheid voor wat betreft de gemeentelijke overeenkomst. Het is niet mogelijk voor de Vlaamse overheid om individueel met 308 gemeenten te onderhandelen. Daarbij ga ik ervan uit dat voor het bepalen van standpunten de VVSG terugkoppelt met de gemeentebesturen.

De besprekingen leidden tot een aantal ontwerpversies waarbij in juni expliciet aan de VVSG werd gevraagd deze bijsturing breder terug te koppelen met de gemeenten. Dit was dus nog wel tijdig voor de opmaak van de gemeentelijke begrotingen. Gaandeweg stelde de VVSG het nut van een bijsturing explicieter in vraag. Eind augustus bleek dat de terugkoppeling nog steeds niet was gebeurd. Daarom werd nogmaals gevraagd om de gemeenten te raadplegen.

Op 27 september formuleerde de VVSG een standpunt waarbij een tussentijdse wijziging werd afgewezen. Ook de provincies lijken weinig enthousiast voor een tussentijdse aanpassing. De samenwerkingsovereenkomst bepaalt ook hier dat de overeenkomst in onderling overleg kan worden aangepast. Een definitief standpunt wordt pas in de loop van deze maand verwacht.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat de voorgestelde wijzigingen geen invloed hebben op het voorziene budget voor de samenwerkingsovereenkomst. U zegt dat het een besparing is, maar dat is absoluut niet waar. Dit wordt trouwens goedgekeurd door dit parlement en wordt in die zin niet gewijzigd. Ik zal me houden aan de bepalingen van de samenwerkingsovereenkomst die zeggen dat wijzigingen in onderling overleg kunnen worden doorgevoerd.

Gelet op het standpunt van de VVSG dat me sinds 27 september bekend is, zal er geen tussentijdse wijziging worden doorgevoerd. Het is nooit de bedoeling geweest om dat eenzijdig te doen. Ook de samenwerkingsovereenkomst met de provincies zal niet worden aangepast. Aangezien er nog geen definitief standpunt bepaald is, wordt de termijn te kort om dit voor 1 januari 2011 af te ronden. Ik hoop met de gemeenten en de provincies op een constructieve manier voort te kunnen werken in het kader van de samenwerkingsovereenkomst. Het is jammer dat een aantal vereenvoudigingen niet is kunnen doorgaan. We respecteren het overleg zoals dat altijd heeft plaatsgevonden.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Mijn vraag om uitleg dateert van 29 september. Toen stond op de site van de VVSG nog niets te lezen. Minister, u spreekt over een overleg van 27 september. Dit punt stond in het schepencollege te Roeselare op de agenda, waar ook de voorzitter van de VVSG zetelt. De grote vrees was dat er zou worden beknibbeld op budgetten.

Minister, in uw antwoord zegt u dat er geen wijzigingen van budgetten worden doorgevoerd. Iedereen kan dus verder rekenen op de budgetten die initieel werden toegekend. Dat is goed nieuws voor steden en gemeenten. Ik betreur enkel dat het wat laattijdig werd bekendgemaakt. We hebben het standpunt dat u mededeelt, tot nu nog niet officieel ontvangen. U zegt niet alleen dat er niet wordt beknibbeld op de budgetten, maar tevens dat er een vereenvoudiging en een webapplicatie komt, dat er samen met gemeenten en steden een procedure is herschreven. Nu gaat het snel. Ik zal uw uitgebreide antwoord lezen in de Handelingen. Het is zeker goed nieuws voor de steden en gemeenten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, de gemeenten sluiten met de Vlaamse overheid een contract af voor 6 jaar. In ruil voor subsidies moeten ze aan bepaalde eisen voldoen. Vandaag zal een lopend contract eenzijdig worden aangepast. Dat is geen simpele procedure, maar wat als een gemeente neen zegt?

Vermoedelijk zult u zeggen dat die wijzigingen klein zijn en in het voordeel van de gemeenten. Dat moet dan worden aangepast op het moment dat je een contract afsluit, maar niet eenzijdig als een contract loopt. Voor mij is het tamelijk onduidelijk wat er gebeurt als een gemeente neen zegt.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik hoor het woord vereenvoudiging, en dat juich ik heel hard toe. Ook verduidelijkingen zijn een goede zaak. Ik heb opgevangen dat veel gemeenten zich momenteel zorgen maken omdat ze niet goed weten wat er precies gaat wijzigen. Met verduidelijkingen en vereenvoudiging zullen ze zeker ook geen problemen hebben. Het herschrijven is wel een ander paar mouwen. Het is belangrijk dat gemeenten die eerder al hebben getekend, zich daarin kunnen vinden.

Ik wil ook de financiering nog even belichten. Enkele maanden geleden hebben we besproken dat gemeenten inzake de subsidiëring van de samenwerkingsovereenkomst, meer bepaald de

projectsubsidies, pas in de maand januari uitsluitel hadden gekregen over welk bedrag ze precies krijgen toegewezen voor dit jaar. Dat was een serieuze besparing voor de gemeenten.

Ik herinner me dat bij de bespreking die we over het convenant hebben gehad, de VVSG ook vragende partij was om over de subsidiëring vroeger te beslissen. Ik dacht dat ze de maand oktober had genoemd. Ik denk dat dat een goede maand is om de gemeenten correct te informeren voor wat betreft het gesubsidieerde bedrag voor het jaar daarop omdat de gemeenten op dat moment hun begroting voor het jaar daarop moeten indienen. Minister, wat zijn precies uw intenties wat betreft de financiering?

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Coppé, ik kan alleen maar overleggen met de VVSG. Ik vind het eigenaardig dat dat dan niet doorsijpelt naar de lokale besturen, zeker als de voorzitter van de VVSG ook zetelt in dat schepencollege.

Mijnheer Reekmans, ik heb daarnet geantwoord dat het absoluut niet de bedoeling is om dat eenzijdig te wijzigen. Het is effectief de bedoeling om het wederzijds overleg te respecteren. Als wij vaststellen dat er geen draagvlak is of dat de VVSG niet akkoord is om dat in die zin te verduidelijken of een aantal vereenvoudigingen door te voeren, dan gaan we er niet mee door en blijft het zoals het staat in de huidige samenwerkingsovereenkomst.

Mevrouw De Vroe, de begroting wordt goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Ik kan moeilijk vooruitlopen op een beslissing die het Vlaams Parlement moet nemen met betrekking tot de begroting. Ook de begroting van vorig jaar heeft op een meerderheid in het parlement kunnen rekenen. Dat de timing iets later is dan oktober, daar kan ik jammer genoeg niets aan doen, maar ik kan moeilijk vooruitlopen op wat het Vlaams Parlement daaromtrent zal beslissen.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voor mij volstaat het antwoord. Ik heb een zeer positief antwoord van de minister gekregen; bijgevolg ben ik uiterst tevreden, en ik denk alle steden en gemeenten met mij.

De voorzitter: Ik hoop dat u dan ook het antwoord aan de voorzitter van uw gemeenteraad overmaakt.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer John Crombez tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de timing en de stand van zaken met betrekking tot bijkomende maatregelen voor de bescherming van de permanente kustpoldergraslanden in Vlaanderen en de uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 27 maart 2009 - 2479 (2009-2010)

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, minister, het is eigenlijk een vraag in een vervolgvraag dat eerder was gestart in de commissie door mevrouw Hostekint, die binnenkort terugkomt. Bij de start van het parlementair werk is het niet onbelangrijk dat we dit onmiddellijk opnieuw op de agenda kunnen plaatsen. Ik doe dat dus ook een beetje namens haar, omdat de beslissing al dateert van maart 2009.

Die beslissing impliceerde dat er uitvoering zou worden gegeven aan de bijkomende maatregelen, onder meer door middel van een lijst van de poldergraslanden die een zeer belangrijke klimaatbuffer vormen in de kustpolders en enorm belangrijk zijn voor het behoud van de biodiversiteit. De eerdere vraag van mevrouw Hostekint was dat die lijst zou worden geleverd tegen 1 september 2010. Hoe ver staat het daarmee? Ik stel de vraag met aandrang

temeer daar we weten en blijven vaststellen dat poldergraslanden ondertussen blijvend gescheurd worden. Het gaat meestal over onherstelbare schade.

Minister, is die eerste lijst van historische permanente graslanden in landbouwgebied met landschappelijke waarde al opgemaakt? Zo ja, over welke graslanden gaat het dan? Wat is de werkwijze om die beschermende maatregelen voor de kustzone nu zo snel mogelijk in te voeren, zeker in de wetenschap dat er ondertussen redelijk veel schade wordt aangericht?

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Ik dank de vraagsteller voor de vraag. Minister, ik denk dat het een permanente bezorgdheid is, ook voor de eigenaars van de gronden aldaar, die door een aantal maatregelen geen vrije beschikking meer zouden kunnen hebben over hun eigendom. Het is dus zeer belangrijk om in overleg te gaan met de diverse actoren die op het veld aanwezig zijn. Ik denk in eerste instantie aan de landbouworganisaties die in dezen samen met de grondeigenaars en/of pachters een belangrijke insteek kunnen geven. Er bereiken mij, als iemand die vrij dicht woont bij de betrokken regio – enkel de autosnelweg scheidt ons van het betrokken gebied – berichten dat het voor de betrokken gebruikers en grondeigenaars een zeer belangrijk aspect is, rekening houdende met de crisis in de landbouwsector en een aantal zaken die worden opgelegd onder meer in verband met de mestproblematiek.

Minister, is er overleg geweest, en zo ja, wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Ik denk dat die landschappen toch enige bescherming behoeven. Ik wil alleen vragen dat wanneer er een regeling komt, die zou worden afgestemd met de regeling betreffende ankerplaatsen die dan ook erfoegd zullen worden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Crombez, ik kan u geruststellen. Een eerste lijst van historisch permanente graslanden is ondertussen opgemaakt. De lijst is tot stand gekomen door een actualisatie van de laatste versie van de biologische waarderingskaart (BWK), uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO). Meer bepaald werden de akkers, zichtbaar op de recentste luchtfoto's, uit de lijst gehaald. Hiernaast werden ook graslanden, die voorheen foutief gekarteerd werden, aan de laag toegevoegd. De landbouwadministratie voert momenteel een controle uit van deze lijst met de landbouwperceelsregistratie (EPR). De perceelsregistratie voor het jaar 2009 was slechts beschikbaar halfweg september 2010, een tweetal weken geleden.

De selectie van de historisch permanente graslanden gebeurde op basis van de karterings-eenheden opgenomen in bijlage IV van het Vegetatiebesluit.

Na de controle die momenteel gebeurt van de landbouwgebruikspercelen, zal ik de lijst voorleggen aan de Vlaamse Regering zoals bepaald in het gewijzigd Vegetatiebesluit.

Er is dus een lijst. Die wordt gedubbelcheckt en gaat dan naar de Vlaamse Regering.

Mevrouw Eerlingen, ik weet niet of ook rekening is gehouden met de ankerplaatsen. Ik denk van wel, maar ik moet dat nagaan en zal het u laten weten.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Het is bijzonder goed nieuws dat er een lijst is. Het is een klein beetje onrustwekkend dat er nog een controle bezig is waar u niet meteen een timing op plakt. Als er een controle bezig is door een administratie die wat achterstand heeft, hebben we geen timing. In dit dossier is het zo dat er ondertussen redelijk wat schade wordt aangebracht. Men zal u er ook wel van op de hoogte hebben gebracht dat ze een analyse maken op basis van luchtfoto's. Ik ben dus heel blij dat er een lijst is. Ik hoop dat het nu heel snel gaat en we die vraag niet opnieuw in het parlement moeten stellen. We rekenen daarvoor ten volle op u.

De heer Verfaillie plaatst het zeer correct in een belangrijk perspectief, namelijk de dialoog met de gebruikers van die gronden. Ik wil wel vermelden dat het een beslissing is die ondertussen anderhalf jaar oud is. Zowel voor de poldergraslanden als voor de bossen, lukt het in veel gevallen steeds beter om tot een vergelijk te komen dat ook werkbaar is voor degenen die die gronden gebruiken. Dat zou nooit een excuus mogen zijn voor het niet-uitvoeren, maar u zegt dat ook niet in uw antwoord.

Ik hoop dat het nu redelijk snel gaat, dan kan de effectieve toepassing van de beschermingsmaatregelen van start gaan. Tot op heden is dat niet zo, als de controle nog altijd bezig is.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, wat antwoordt u op mijn vraag over het overleg?

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Crombez, als die laatste gegevens nog maar twee weken beschikbaar zijn, is het logisch dat we dat nog eens checken. Ik wil er geen timing op klevan, want als het dan iets later is, stelt u opnieuw een vraag. Ik hoop in ieder geval zo snel mogelijk. Wij werken eraan voort.

Mijnheer Verfaillie, uiteraard is er overleg. Ik denk zelfs dat er vandaag nog een vergadering is. Dat wordt meegenomen in de procedure en de dubbelcheck.

Veel van die plaatsen zijn al aangeduid als landschappelijk waardevol agrarisch gebied en zijn al ruimtelijk beschermd.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik dank de minister voor het antwoord. U begrijpt dat ik alleen maar wil blijven aandringen zodat de maatregelen er komen. Ik ben vandaag vooral gerustgesteld dat het zeer nabij is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■